

beløb fra 120 kr. til 192 kr. Under forhandlingerne med tjenestemændenes centralorganisationer blev det imidlertid aftalt, at såfremt der indenfor det tidsrum af 2 år, for hvilket den foreslåede særlige lønordning skal gælde, sker meget væsentlige ændringer i reguleringstillægget i op- eller nedadgående retning på grund af ekstraordinære prisbevægelser, vil der være at optage *fornyede forhandlinger* mellem finansministeren og tjenestemandsoorganisationerne med henblik på spørgsmålet om en revision af den for tiden 1. april 1954—31. marts 1956 aftalte lønordning.“

Lovforslaget blev i folketinget gjort til genstand for en indgående debat, der for en stor del var foranlediget af bladmeddelelser om, at en del ugifte tjenestemænd agtede at indgå *proformaægteskaber* med efterfølgende skilsmisse for øje for derved at opnå højere reguleringstillæg, end de havde krav på som ugifte.

Under lovforslagets 1. behandling gik flere af ordførerne stærkt imod disse planer, som gav anledning til, at *Karl Olsen* (KF) på det konservative folkepartis og venstres vegne fremsatte følgende forslag om motiveret dagsorden:

„Folketinget henstiller til regeringen uopholdeligt at drage omsorg for — ad administrativ eller ad lovgivningens vej — at den fra enkelte tjenestemænds side behudede omgåelse af ægteskabslov og tjenestemandsløvhindres,

og fortsætter derefter behandlingen af lovforslaget om midlertidigt løntillæg m. v. til statens tjenestemænd.“

Dette forslag kunne finansministeren tiltræde, idet han erklærede sig villig til selv at stille ændringsforslag til lovforslaget med henblik på de behudede proformaægteskaber.

Ved afstemningen vedtoges dagsordensforslaget med alle øvrige stemmer mod kommunisternes.

Herved ansås et af *Alfred Jensen* (DK) stillet forslag om motiveret dagsorden for bortfaldet. Dette forslag havde følgende ordlyd:

„Idet folketinget udtaler, at princippet om lige løn for lige arbejde bør gennemføres også i statstjenesten,

fortsætter tinget behandlingen af lovforslaget om midlertidigt løntillæg m. v. til statens tjenestemænd.“

Efter at lovforslaget var overgået til 2. behandling, henvistes det til lønningsudvalget, der i sin enstemmige betænkning indstillede det til vedtagelse med de af finansministeren stillede ændringsforslag, der er omtalt ovenfor.

Ved lovforslagets 2. behandling vedtoges finansministerens ændringsforslag, mens nogle fra kommunistisk side udenfor betænkningen stillede ændrings- og underændringsforslag forkastedes. Ifølge disse forslag skulle det midlertidige løntillæg allerede